

Warszawa, 9 września 2024 r.
KL/469/128/PP/2024

Pan
Jarosław Neneman
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z 3 września 2024 r. znak sprawy DPL2.8400.1.2024 kierujące do konsultacji publicznych drugą wersję projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o podatku leśnym oraz ustawy o opłacie skarbowej (nr w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów UD72), przekazuję uwagi Konfederacji Lewiatan.

Należy podkreślić, że nowa wersja projektu uwzględnia wiele uwag zgłoszonych przez Konfederację Lewiatan do pierwszej wersji projektu, co zostało pozytywnie odebrane przez przedsiębiorców i dzięki czemu projekt w większym stopniu realizuje przyjęte założenie niezwiększania obciążenia fiskalnego przedsiębiorców z tytułu podatku od nieruchomości.

Korzystając z okazji przekazania uwag do kolejnej wersji projektu w załączonej tabeli wskazujemy na kwestie, które warto także doprecyzować/ uwzględnić przy dalszych pracach nad projektem.

Z poważaniem

Maciej Witucki
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Załącznik:

Uwagi do drugiej wersji projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o podatku leśnym oraz ustawy o opłacie skarbowej (UD72)

Uwagi do drugiej wersji projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o podatku leśnym oraz ustawy o opłacie skarbowej (UD72)

Lp.	Zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna projektu, do której jest zgłaszana uwaga	Treść uwagi:	Propozycja przepisu	Stanowisko do uwagi
1.		Załącznik nr 4 poz. 25	<p>Wprowadzenie zapisu, że w przypadku Obiektów wymienionych w poz. 25 Załącznika nr 4 za budowlę uznaje się wyłącznie ich część bez uwzględnienia zamontowanych na tych obiektach urządzeń elektronicznych</p> <p>Argumentacja:</p> <p>1. Postęp technologiczny powoduje, że na obiektach typu wieża, maszt czy urządzenie reklamowe instalowane są różnego rodzaju urządzenia elektroniczne. Są one z reguły bardzo drogie i włączenie ich wartości do wartości budowli oznaczałoby ponoszenie niewspółmiernie wysokich kosztów w zakresie podatku od nieruchomości.</p> <p>2. Z podobnymi problemami mierzyła się branża elektrowni wiatrowych i fotowoltaiczna (tj. wysoki koszt pewnych elementów takich jak turbina wiatrowa, czy panele fotowoltaiczne) –</p>	<p>wolno stojące trwale związane z gruntem: wieża, maszt, tablica reklamowa, urządzenie reklamowe, oświetlenie zewnętrzne – <i>bez uwzględnienia zamontowanych na nich urządzeń elektronicznych</i></p>	

			<p>w przypadku obu tych rodzajów działalności opodatkowanie ograniczono jedynie do części budowlanych, wyłączając z opodatkowania zamontowane na nich urządzenia; analogicznie powinny być opodatkowane wszystkie obiekty wymienione w Załączniku nr 4 poz. 25 (wieże, maszty, tablice reklamowe, urządzenia reklamowe, oświetlenie zewnętrzne).</p> <p>3. Urządzenia elektroniczne - np. ekrany/monitory - co do zasady stanowią odrębne urządzenie osobno wykazywane w KŚT, mogą być wymontowywane i umieszczane zarówno na pylonach reklamowych/tablicach reklamowych, jak również bezpośrednio na ścianach (np. w metrze) lub w wiatkach przystankowych. Stanowią więc odrębne urządzenie, które nie powinno być traktowane jako element budowli. Nie powinny zatem stanowić odrębnego przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości ani powiększać podstawy opodatkowania tym podatkiem, gdyż opodatkowaniu mają podlegać <u>wieże, maszty, tablice/urządzenia reklamowe wolno stojące, trwale związane z gruntem (ekrany natomiast stanowią tzw. obiekt przenośny).</u></p>		
--	--	--	---	--	--

			4. Niedopuszczalna i niezamierzona wydaje się być sytuacja, w której ten sam ekran/monitor w zależności od okoliczności nie będzie opodatkowany podatkiem od nieruchomości (np. w przypadku umieszczenia go w tunelu metra albo na budynku) lub też jego wartość będzie podlegała opodatkowaniu (jako element urządzenia reklamowego w przypadku umieszczenia takiego ekranu/monitora na pylonie)		
1.		(alternatywa) Art. 2 pkt 1) lit. a) tiret pierwsze	Wprowadzenie zapisu, że również w przypadku urządzeń reklamowych/tablic reklamowych za budowlę uznaje się wyłącznie ich część budowlaną Argumentacja – jak wyżej	2)budowla: b) elektrownia wiatrowa, elektrownia jądrowa i elektrownia fotowoltaiczna, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linowa, wyciąg narciarski oraz skocznia, <i>tablica reklamowa, urządzenie reklamowe</i> – wyłącznie w zakresie ich części budowlanych, Wykreślenie z Załącznika nr 4 poz. 25 tablic	

		Załącznik nr 4 poz. 25		reklamowych i urządzeń reklamowych i nadanie mu następującego brzmienia: wolno stojące trwale związane z gruntem: wieża, maszt, oświetlenie zewnętrzne	
2.		Art. 2 pkt 1) lit. a) tiret drugie	<p>Propozycja rozszerzenia wyłączeń z obiektów budowlanych o wiaty przystankowe</p> <p>Argumentacja:</p> <p>1. Wiaty przystankowe stanowią najczęściej własność podmiotów publicznych/spótek komunalnych, co czyni ich opodatkowanie bezzasadnym.</p> <p>2. Jak wynika z uzasadnienia do projektu, zawarcie w Ustawie listy wyłączeń z zakresu pojęciowego obiektu budowlanego ma na celu wyłączenie z opodatkowania tzw. obiektów małej architektury, wyeliminowanie wątpliwości w tym zakresie oraz zachowanie status quo w zakresie braku opodatkowania obiektów małej architektury. Mimo braku wymienienia wiat przystankowych w katalogu OMA ustawy prawo budowlane część samorządów uznaje wiaty za obiekty małej architektury w stanowiących tzw.</p>	<p>2a) obiekt budowlany – budynek lub budowla, z wyłączeniem wyrobisk górniczych, a także niewielkich obiektów stanowiących: (...) d) <i>obiekty użytkowe służące obsłudze pasażerów – wiaty przystankowe</i></p>	

			uchwałach krajobrazowych. Co więcej proponowane jest wyłączenie wiat rowerowych czyli obiektów często większych od wiat przystankowych jednocześnie o bardzo zbliżonej konstrukcji. Tym samym w przypadku braku wyłączenia wiat przystankowych mogłoby się okazać, że dwa niemal identyczne obiekty znajdujące się w przestrzeni miejskiej były objęte odmiennymi regulacjami podatkowymi.		
1.		załącznik nr 4 poz. 6 do projektu ustawy oraz uzasadnienie projektu ustawy na w zakresie definicji budowli i budynku	Propozycja zmian skutkować będzie znacznym zwiększeniem obciążeń podatkowych ponad aktualny ich zakres (tj. ewidentnym złamaniem statusu quo). Jak zostało wprost wskazane w uzasadnieniu do projektu " w którym gromadzone są..." nie oznacza, iż gromadzenie jest wyłączną funkcją takiego obiektu, a jedynie jedną z kilku (np. w takim obiekcie mogą również zachodzić pewne procesy, np. oczyszczania), co jest ewidentnie sprzeczne z obecnie przyjętą linią orzecniczą sądów administracyjnych, zgodnie z którą zbiornikiem są obiekty, które <u>przeznaczone są wyłącznie do realizacji celów magazynowych</u> . Tak też wskazał NSA w kluczowej uchwale z dnia 29 września 2021 r., sygn. III FPS 1/21, gdzie wyjaśniono, iż za zbiornik w rozumieniu art. 3 pkt 3 u.P.b. należy uznać zatem obiekt budowlany	„ <i>obiekt przeznaczony do gromadzenia materiałów występujących w kawałkach, albo materiałów w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego funkcję jest pojemność</i> ” uzupełnienie uzasadnienia projektu ustawy w zakresie definicji budowli i budynku poprzez wyraźne wskazanie, że	

		<p><i>przeznaczony do gromadzenia materiałów sypkich (np. ziarno, cement), występujących w kawałkach (np. węgiel, rudy, kompostowane fragmenty organiczne) albo w postaci ciekłej (np. paliwa) lub gazowej, związany z prowadzeniem działalności gospodarczej podatnika, który nadto (biorąc pod uwagę jego cechy techniczne) <u>nie jest przeznaczony realizacji innych celów.</u></i></p> <p>Zaproponowane przez Projektodawcę zmiany stoją wprost w sprzeczności z aktualnym stanem prawnym, w którym przedmiotem opodatkowania są zbiorniki czy silosy (obiekty o funkcji magazynowej), a nie szeroko pojęte obiekty służące do gromadzenia substancji.</p> <p>Należy podkreślić, że część „obiektów, w których gromadzone są substancje” nie służy wyłącznie magazynowaniu (gromadzeniu sensu stricto), lecz mają one dużo bardziej złożony charakter, czyniący z nich urządzenia techniczne. Obiekty te są wtedy wyposażone w zaawansowaną technologicznie aparaturę i co prawda mają zewnętrzny wygląd przypominający (dla laika) typowe zbiorniki, lecz realizują kluczowe etapy procesu technologicznego (w szczególności zachodzą w nich reakcje chemiczne czy</p>	<p>typowe magazyny, w tym magazyny wysokiego składowania stanowią budynki, a nie budowle.</p>	
--	--	--	---	--

		<p>fizykochemiczne). W takim przypadku funkcja magazynowa jest przesunięta na dalszy plan (najczęściej bowiem pewne substancje są pozostawiane w nich na określony czas, aby zeszły z ich udziałem określone procesy) i tym samym powinny być one opodatkowane na zasadach właściwych dla urządzeń technicznych.</p> <p>W proponowanym obecnie kształcie przepisów, opodatkowaniu podlegać będą praktycznie wszystkie „naczynia”, niezależnie od ich rzeczywistego przeznaczenia czy roli w procesach produkcyjnych i technologicznych. Oznacza to, że nawet obiekty, które głównie pełnią aktywną funkcję w procesie technologicznym, a nie funkcję magazynową czy gromadzenia, zostaną bezwzględnie objęte obowiązkiem podatkowym jako „stuprocentowe” budowle.</p> <p>Jak niedawno wskazał WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 22 kwietnia 2024 r., sygn. I SA/GI 78/24 <i>Z przedstawionego przez Skarżącą zdarzenia przyszłego/stanu faktycznego wynika bowiem, że wymienione obiekty nie pełnią roli magazynowej, lecz wykorzystywane są w</i></p>		
--	--	--	--	--

		<p><i>wieloetapowym procesie oczyszczania wody. Nie sposób je zatem uznać jako zbiorniki pełniące funkcje magazynowe. Organ interpretacyjny sam zwrócił uwagę na aktywną rolę opisanych obiektów w procesie technologicznym. Z powyższych względów wykładnię zastosowaną przez organ przy wydaniu przedmiotowej interpretacji należało uznać za błędną. Niestuszenie zakwalifikował on opisane zbiorniki jako zbiorniki enumeratywnie wymienione w art. 3 pkt 3 u.p.b., które pełnią wyłącznie funkcje magazynowe. Organ interpretacyjny pominął bowiem aktywną funkcję jaką pełnią ww. obiekty, tj. usuwanie z wody zanieczyszczeń powstałych w procesie browarnianym. Zignorował również twierdzenia strony skarżącej, że na żadnym etapie procesu oczyszczania wody zbiorniki te nie pełnią funkcji magazynowych</i></p> <p>Zaproponowany przez Projektodawcę zapis może także doprowadzić do prób opodatkowania przez organy podatkowe jako budowli wszelkiego rodzaju tradycyjnych magazynów, w których materiały do produkcji czy towary wypełniają niemal całą ich przestrzeń</p>		
--	--	--	--	--

		<p>(kubaturę) i ich kluczowym parametrem nie jest powierzchnia użytkowa, lecz de facto kubatura. Przykładem tego rodzaju obiektów są magazyny wysokiego składowania, w których regały sięgają całej wysokości budynku, a nierzadko ta wysokość budynku jest większa niż jego szerokość czy długość. Magazyny wysokiego składowania są jedną z najnowocześniejszych i najefektywniejszych form magazynowych umożliwiających rozwój polskich przedsiębiorstw i wzmacniających ich pozycję na arenie międzynarodowej, lecz koszty ich wybudowania (i tym samym ich potencjalna podstawa opodatkowania) są olbrzymie. Tym samym należy uzupełnić uzasadnienie projektu ustawy poprzez wyraźne wskazanie, że tego rodzaju obiekty stanowią budynki (nie są bowiem przeznaczone do gromadzenia materiałów w kawałkach, lecz do przechowywania materiałów i produktów).</p> <p>Końcowo należy podkreślić, iż proponowane rozwiązanie prawne stoi wprost w sprzeczności z założeniami, które przyświecały Projektodawcy przy tworzeniu nowych przepisów. Miały ono przecież na celu zachowanie „fiskalnego status</p>		
--	--	---	--	--

			<p>quo”, co w domyśle oznaczało, że obciążenia podatkowe dla przedsiębiorców miały pozostać na dotychczasowym poziomie. W rzeczywistości jednak, poprzez bezwzględne włączenie do opodatkowania wszystkich urzędów technicznych gromadzących substancje na potrzeby przeprowadzania z ich udziałem procesów technologicznych czy też poprzez ryzyko przekwalifikowania magazynów wysokiego składowania z budynków do budowli, dochodzi do oczywistego zwiększenia obciążeń finansowych przedsiębiorstw i tym samym do wypaczenia podstawowego założenia planowanej nowelizacji.</p> <p>Konieczne jest również uzupełnienie uzasadnienia projektu ustawy na str. 5 – 8 poprzez wyraźne wskazanie, że magazyny, w tym typowe budynki magazynowe, w tym magazyny wysokiego składowania stanowią budynki, a nie budowle.</p>		
2.		art. 2 pkt 1 lit. a tiret pierwsze projektu	Z uwagi na przedstawioną wyżej argumentację, w celu zapewnienia spójności projektowanej ustawy, zachodzi konieczność zmiany brzmienia projektowanej definicji budynku poprzez	„1) budynek – obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami	

		(art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy zmieniającej)	zastąpienie wyrażenia „z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach, albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej” wyrażeniem „z wyłączeniem obiektu, przeznaczonego do gromadzenia materiałów występujących w kawałkach, albo materiałów w postaci ciekłej lub gazowej ”.	zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach, z wyłączeniem obiektu, przeznaczonego do gromadzenia materiałów występujących w kawałkach, albo materiałów w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego funkcję jest pojemność ”	
3.		art. 2 pkt 1 lit. a tiret pierwsze projektu	Projekt przewiduje pierwszeństwo klasyfikacji obiektu budowlanego jako budynku. Jednocześnie pierwszeństwo dotyczy jedynie	budowla obiekt niebędący budynkiem: a) wymieniony w załączniku nr 4 do	

		(art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej)	<p>części budowli – tzn. budowli wymienionych w załączniku nr 4 do ustawy.</p> <p>Jednocześnie pierwszeństwo kwalifikacyjne nie dotyczy innych wymienionych w przepisie budowli tj. obiektów wskazanych w art. 1a ust. 1 pkt 2 lit.b-e. W szczególności nie dotyczy ono obiektów które można uznać za część budowlaną urządzenia technicznego.</p>	<p><i>ustawy, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,</i></p> <p><i>b) elektrownia wiatrowa, elektrownia jądrowa i elektrownia fotowoltaiczna, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linowa, wyciąg narciarski oraz skocznia – wyłącznie w zakresie ich części budowlanych,</i></p> <p><i>c) urządzenie budowlane – przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków oraz inne urządzenie techniczne, związane z budynkiem lub budowlą, o której mowa w lit. a,</i></p>	
--	--	--	--	--	--

				<p><i>bezpośrednio zapewniające możliwość ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,</i> <i>d) urządzenie techniczne oraz wolno stojąca instalacja przemysłowa, inne niż wymienione w lit. a–c – wyłącznie w zakresie ich części budowlanych,</i> <i>e) fundamenty pod maszyny oraz urządzenia techniczne, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową – wzniesione w wyniku robót budowlanych”,</i></p>	
4.	Art. 2 pkt 1 lit. a) tiret 1		Projekt przewiduje objęcie definicją budowli urządzenia budowlanego, rozumianego jako: przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków oraz inne urządzenie techniczne, związane z	<p><i>„2c) urządzenie budowlane – przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub</i></p>	

	(art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej)		<p>budynkiem lub budowlą, o której mowa w lit. a, bezpośrednio zapewniające możliwość ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem.</p> <p>Należy wskazać, że użyte w definicji urządzenia budowlanego pojęcia „inne urządzenie techniczne” oznacza wprowadzenie do znowelizowanych przepisów otwartej definicji budowli, która pozwalać będzie na opodatkowanie jako budowla nieokreślonego katalogu urządzeń technicznych. Jest to niezgodne ze standardami konstytucyjnymi stawianymi regulacjom z zakresu prawa podatkowego, na co w swoim orzecznictwie wskazywał Trybunał Konstytucyjny.</p> <p>Otwartego charakteru definicji budowli nie zmienia przesłanka nakazująca, aby urządzenie techniczne „bezpośrednio zapewniało możliwość użytkowania budynku i budowli zgodnie z przeznaczeniem”. Jest to bowiem pojęcie na tyle nie precyzyjne, że pozwala na arbitralną, w pełni uznaniową ocenę spełnienia przesłanki „bezpośredniego związku użytkowego”.</p>	<p><i>gromadzeniu ścieków związane z budynkiem lub budowlą, o której mowa w lit. a, bezpośrednio zapewniające możliwość ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem”.</i></p>	
--	--	--	---	--	--

			<p>Konsekwencją takiego ukształtowania definicji budowli będzie możliwość rozciągania zakresu opodatkowania na wysokowartościowe urządzenia techniczne powiązane funkcjonalnie z obiektami budowlanymi, które nie podlegały do tej pory opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. W przypadku zakładów produkcyjnych, których najbardziej wartościową część aktywów stanowią obiekty, które można zaliczyć do kategorii „innych urządzeń technicznych” oznacza to podwyżkę podatku o trudnej do skalkulowania skali.</p>		
5.	<p>Art. 2 pkt 1 lit. a) tiret 1 dodający pkt art. 1 a ust pkt 2a do ustawy zmienianej</p>		<p>W zakresie klasyfikacji prawopodatkowej obiektów budowlanych Projekt 2.0 zastępuje przesłankę „wykonania z użyciem wyrobów budowlanych” przesłanką „wzniesienia w wyniku robót budowlanych” w rozumieniu przepisów ustawy Prawo budowlane.</p> <p>Dodatkowo pojęcie „wzniesienie w wyniku robót budowlanych” w rozumieniu Prawa budowlanego obejmuje montaż, co wobec braku definicji legalnej montażu potencjalnie umożliwia opodatkowanie zbiorników technicznych/technologicznych, które wprawdzie powstają w procesie produkcyjnym</p>	<p>„2b) roboty budowlane – roboty budowlane, o których mowa w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725 i 834), z wyłączeniem <i>montażu urządzeń technicznych, zbiorników technicznych i technologicznych wewnątrz budynków oraz rozbiórki;</i></p>	

			<p>(nie budowlanym), ale są montowane w budynku podatnika.</p> <p>Proponowany przepis może doprowadzić do drastycznego wzrostu opodatkowania dla wszystkich podmiotów z branży produkcyjnej.</p>		
	mddp	art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. c	<p>Wprowadzenie do ustawy podatkowej nowej definicji „urządzenia budowlanego” w zaproponowanej wersji doprowadzi do kontynuacji sporów podatników z organami co do kwalifikacji różnego typu urządzeń technicznych. Szczególne obawy budzi posłużenie się frazą „inne urządzenie techniczne, związane z budynkiem lub budowlą”, które wydaje się zbyt ogólne i nieostre, pomimo zastrzeżenia, że mają to być urządzenia „bezpośrednio zapewniające możliwość ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem”. Obecna wykładnia definicji budowli w powiązaniu z art. 3 pkt 9 ustawy Prawo budowlane została ukształtowana w oparciu o orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego oraz sądów administracyjnych, co ogranicza w praktyce zbiór urządzeń budowlanych spełniających definicję budowli na gruncie upol.</p>	<p><i>Stworzenie zamkniętego katalogu urządzeń budowlanych, w tym poprzez uzupełnienie załącznika, i usunięcie elementu „urządzenia budowlanego” w definicji budowli.</i></p> <p><i>Ewentualnie dodanie do definicji urządzenia budowlanego innych dodatkowych przykładów takich urządzeń.</i></p>	

			Zaproponowana definicja nie spełnia więc minimalnych standardów dotyczących dookreślenia przedmiotu podatku.		
		art. 1a ust. 1 pkt 2c	W uzasadnieniu do projektu wskazane zostało, że definicja trwałego związania z gruntem dotyczy połączenia obiektu z gruntem w wymiarze technicznym, co ma wykluczać sytuacje, w których sama masa lub konstrukcja obiektu powodują, że nie ulegają one przesunięciu przez czynniki atmosferyczne. W propozycji definicji brakuje jednak użycia frazy techniczne, przez co projektowane przepisy nie spełniają założeń.	<i>trwałe związanie z gruntem – takie techniczne połączenie obiektu budowlanego z gruntem, które zapewnia temu obiektowi stabilność i możliwość przeciwdziałania czynnikom zewnętrznym niezależnym od działania człowieka, mogącym go zniszczyć, spowodować przemieszczenie lub przesunięcie się na inne miejsce</i>	
1.	FOEEiG	załącznik nr 4 poz. 6 do projektu ustawy	Przemysł gazów technicznych wykorzystuje na szeroką skalę obiekty o charakterze zbiorników, nie tylko do magazynowania surowców czy wyrobów, lecz głównie w postaci tzw. zbiorników procesowych (technologicznych), będących w gruncie rzeczy urządzeniami technologicznymi. Zbiorniki procesowe niezbędne w całym procesie technologicznymi służą wielu funkcjom np.		

		<p>mieszania różnych substancji i poddawania ich reakcjom, stanowią element całości instalacji w którym z jednego stanu skupienia przechodzi produkt w inny stan skupienia. Zbiorniki procesowe są również często wykorzystywane w procesach separacji substancji, takich jak osadzanie czy filtracja. Dzięki odpowiedniej konstrukcji zbiorników możliwe jest oddzielanie niepożądanych składników od materiału użytecznego. W konkretnych sytuacjach zbiorniki te mogą być stosowane również do krótkotrwałego przechowywania substancji używanych w produkcji z zastrzeżeniem jednak, że w branży gazów technicznych nawet przechowywanie substancji w toku procesu technologicznego wymaga zachowania ściśle określonych warunków, takich jak ciśnienie czy temperatura.</p> <p>Jakkolwiek kierunkowo zgadzamy się z propozycją to jednak wymaga ona doprecyzowania bez którego może nastąpić zwiększenie obciążeń podatkowych ponad aktualny ich zakres poprzez możliwe opodatkowanie zbiorników procesowych Będzie to zatem złamanie statusu quo. Jak zostało</p>		
--	--	---	--	--

		<p>wprost wskazane w uzasadnieniu do projektu " w którym gromadzone są..." nie oznacza, iż gromadzenie jest wyłączną funkcją takiego obiektu, a jedynie jedną z kilku (np. w takim obiekcie mogą również zachodzić pewne procesy, np. oczyszczania).</p> <p>Proponujemy jednak jasno określić, główne przeznaczenie tych obiektów, żeby uniknąć sytuacji objęcia tą regulacją zbiorników technologicznych jak również sytuacji w której obiekt budowlany którego konstrukcja hipotetycznie umożliwia „gromadzenie” ale nie jest to jego cel funkcjonalny będzie podlegał opodatkowaniu jako budowla. W skrajnych przypadku możemy sobie wyobrazić bowiem sytuację, w której zwykły budynek mieszkalny może być potraktowany jako budowla w sytuacji wykorzystania go na cele gromadzenia piasku.</p> <p>Jednocześnie proponujemy dwie wersję tej regulacji, wychodząc z założenia że bardziej adekwatnym określeniem jest „magazynowanie” rozumiane jako gromadzenie, odkładanie czegoś w celu późniejszego wykorzystania” podczas gdy „gromadzić” to zbierać i składać w jednym miejscu jakieś rzeczy. Użycie pojęcia</p>		
--	--	---	--	--

			<p>„magazynowanie” zamiast „gromadzenie” w naszej ocenie lepiej oddaje intencję ustawodawcy i jednocześnie pozwoli uniknąć sporów interpretacyjnych na gruncie kwalifikacji zbiorników procesowych które w niektórych sytuacjach gromadzą substancje (choćby przez kilka minut czy nawet sekund), lecz ich nie magazynują.</p> <p>Zaproponowany zabieg będzie zgodny z orzecnictwem sądów administracyjnych w tym z uchwałą NSA z dnia 29 września 2021 r., sygn. III FPS 1/21, wyrokiem WSA z dnia 22 kwietnia 2024 r., sygn. I SA/GI 78/24</p>		
2.		<p>art. 2 pkt 1 lit. a tiret pierwsze projektu</p> <p>(art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej)</p>	<p>Z uwagi na przedstawioną wyżej argumentację, w celu zapewnienia spójności projektowanej ustawy, zachodzi konieczność zmiany brzmienia projektowanej definicji budynku w części dotyczącej wyłączenia.</p>		
		<p>art. 2 pkt 1 lit. a tiret drugie projektu</p>	<p>Jak wskazywaliśmy między innymi branża gazów technicznych charakteryzuje się szerokim wykorzystaniem prefabrykowanych elementów instalacji, które mogą być językowo uznane za „montaż”, który nie jest zdefiniowany w prawie</p>		

		<p>(art. 1a ust. 1 pkt 2b ustawy zmieniającej)</p>	<p>budowlanym a zgodnie ze Słownikiem Języka Polskiego montaż to:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. «składanie maszyn, aparatów, urządzeń itp. z gotowych części» 2. «zakładanie, instalowanie urządzeń technicznych» <p>Połączenie powyższego z nowymi definicjami może doprowadzić organy podatkowe do absurdalnej konkluzji, iż urządzenie powstające w procesach produkcyjnych albo składane z prefabrykatów, to obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych w postaci montażu, który podlega opodatkowaniu, nawet jeżeli podlega pod dozór technicznych, a proces jego wznoszenia pozostawał poza zakresem regulacji i zainteresowania prawa budowlanego. Stąd też propozycja, aby wyłączyć montaż z definicji podatkowej lub jasno ograniczyć zakres tego pojęcia np. bazując na Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych, który ogranicza pojęcie montażu do wykonywanie robót montażowych konstrukcji stalowych i elementów wielkowymiarowych.</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>Zaproponowana zmiana stanowi ma całkowite poparcie w utrwalonym orzecznictwie (m.in. wyrok NSA IIFSK 3861/17) wskazującym, że cechą budowli jest to, że została wybudowana, czyli wykonana w określonym miejscu przeznaczenia, co oznacza, że obiektem budowlanym nie mogą być urządzenia wykonane w zakładach wytwórczych i zamontowane na miejscu przeznaczenia.</p> <p>Jednoznaczne rozstrzygnięcie tego na gruncie przepisów prawa pozwoli więc zachować status quo zarówno legislacyjne jak i fiskalne.</p>		
		Art. 2 pkt 1 lit. a pkt 2 Projektu	<p>Modyfikacja definicji „budowli” poprzez dodanie, iż za tego typu obiekty uważa się także <i>części budowlane elektrowni słonecznych (fotowoltaicznych),</i></p>	<p>Zwolnienie powinno dotyczyć:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>stacji ładowania pojazdów elektrycznych, pojazdów hybrydowych, autobusów zeroemisyjnych, o których mowa w art. 2 pkt 27 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i</i> 	

				<p><i>paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 875, z późn. zm.) i ogólnodostępne stacje ładowania, o których mowa w art. 2 pkt 6 tej ustawy;</i></p> <p><i>-gruntów, budynków i budowli w części w jakiej zostały zajęte na stacje ładowania i ogólnodostępne stacje ładowania, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 17a.</i></p>	
--	--	--	--	--	--

Dodatkowe uwagi / komentarze

1. Wprowadzenie do Ustawy nowego pojęcia budowli, to jest: „urządzenia budowlanego”.

Zmiana zaproponowana w treści Projektu referując do legalnej definicji urządzenia budowlanego zawartej w art. 3 pkt 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane, które stanowi przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w obowiązującym stanie prawnym, wprowadza niekorzystne dla zachowania status quo rozszerzenie przywołanego pojęcia. Co bowiem w sprawie istotne, w Projekcie przywołana definicja zostaje

poszerzona o „inne urządzenia techniczne, związane z budynkiem lub budowlą, (...), bezpośrednio zapewniające możliwość ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem”.

Taki sposób kodyfikacji, poprzez posłużenie się niesprecyzowaną kategorią obiektów, w istocie pozostaje w sprzeczności z postulowana przez Trybunał Konstytucyjny zasadą określoności przepisów prawa podatkowego. Nie sposób bowiem w oparciu o zasady wykładni literalnej, utworzyć zwartego – jednolitego – katalogu urządzeń technicznych, które mają zostać uwzględnione jako przedmiot opodatkowania. Zapis ten w konsekwencji prowadzi wprost do poszerzenia bazy podatkowej i może skutkować bezpośrednio istotnym wzrostem wartości zobowiązania podatkowego.

Postulowana zmiana nie wprowadza też tak potrzebnego rozgraniczenia pomiędzy urządzeniami podlegającymi pod obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości, a tymi wyłączonymi spod tego obowiązku.

Co bowiem – w świetle projektowanej zmiany – uznać należy za urządzenia techniczne „bezpośrednio zapewniające możliwość” budynku lub budowli? Gdzie kończy się owa bezpośredniość oddziaływania. Rozwiązanie takie pozwala zatem na istotną subiektywność interpretacji, a to w kontekście pro fiskalnej wykładni przepisów prawa podatkowego, tak powszechnej wśród organów podatkowych, prowadzi do licznych sporów w zakresie identyfikacji przedmiotów opodatkowania.

Mając na uwadze powyższe proponujemy wykreślenie z pojęcia urządzeń budowlanych odwołania do innych urządzeń technicznych, przy jednoczesnym wprowadzeniu katalogu negatywnego urządzeń podlegających opodatkowaniu. To pozwoli na jednoznaczne rozstrzygnięcie całego zespołu problemów związanych z identyfikacją przedmiotu opodatkowania oraz ułatwi pragmatyczne stosowanie prawa. Postulat powyższy przekłada się na zmianę w redakcji przedmiotowej normy, która przyjęłaby brzmienie:

urządzenie budowlane – przyłącze oraz urządzenie instalacyjne (**z wyłączeniem węzłów cieplnych, transformatorów, rozdzielnic, urządzeń rozdzielczych i urządzeń do nich podobnych**), w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, związane z budynkiem lub budowlą, o której mowa w lit. a, bezpośrednio zapewniające możliwość ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem

Wskazać w tym miejscu należy, iż rozwiązanie zaproponowane w Projekcie, może doprowadzić do opodatkowania wysoko cennych aktywów niezbędnych dla procesu zaopatrzenia w energię ciepłą i elektryczną. A to w istocie – zgodnie z zasadą przeczulności opodatkowania wpłynie niewątpliwie na wzrost cen energii dla odbiorców indywidualnych i przemysłu, pogłębiając tym samym problem ubóstwa energetycznego i pogarszając konkurencyjność Polski jako kraju oczekującego na wysoko zaawansowanych technologicznie inwestorów. Dla takich właśnie inwestorów dostęp do energii elektrycznej i ciepłej po cenach na odpowiednio niewysokim poziomie, wydaje się być kluczowym dla osiągnięcia sukcesu.

2. Warto również doprecyzować przywołane w treści definicji budynku pojęcie „instalacji zapewniających możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem”. Z kształtu omawianej normy nie wynika bowiem, czy instalacjami takimi pozostają wyłącznie sieci przesyłowe i linie elektryczne oraz obiekty podobne? Czy też pod tym terminem kryją się również urządzenia techniczne, niezbędne dla użytkowania budynku lub budowli. Mając na uwadze powyższy problem natury interpretacyjnej postulujemy doprecyzowanie obecnej definicji poprzez wskazanie zespołu urządzeń wraz z odwołaniem do innych podobnych, o analogicznej dla obiektu funkcjonalności, które wchodziłyby w zakres definicji budynku:

budynek – obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem (**takimi jak: węzły cieplne, rozdzielnie, rozdzielnice i urządzenia do nich podobne**), trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach, z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być

gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach, albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego funkcję jest pojemność.

Takie doprecyzowanie definicji uczyni zadość zasadzie określoności przepisów prawa podatkowego, które wydaje się nadrzędnym wymogiem konstytucyjnym dla przepisów podatkowych.

3. Istotnym problemem związanym z transformacją energetyczną pozostaje ponadto zakwalifikowanie jako przedmiotu opodatkowania magazynów energii. W treści Projektu, prawodawca wskazuje, iż opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają między innymi części budowlane przywołanych magazynów energii. Rozwiązanie to, choć wychodzi naprzeciw oczekiwaniom producentów energii cieplnej i elektrycznej, jednak nie zaspokaja w pełni oczekiwań środowiska. Co bowiem w sprawie istotne, magazyny energii cieplnej w swej istocie w znacznym stopniu zostały wzniesione w procesie budowlanym i składają się w rzeczywistości z części budowlanych. Zatem co do zasady, po wprowadzeniu do porządku prawnego zapisów Projektu w brzmieniu przedstawionym do konsultacji – przy jednoczesnym wyłączeniu z kategorii budynku obiektów, których istotną częścią użytkową pozostaje kubatura – w istocie staną się budowlami opodatkowanymi od wartości.

Takie rozwiązanie nie tylko utrudni i tak skomplikowany proces transformacji energetycznej kraju, ale przyczyni się do wzrostu ceny ciepła systemowego. Zatem pozostanie kontr skutecznym, w stosunku do założeń „zielonej zmiany systemu ciepłownictwa w Polsce”.

Postulujemy zatem zmianę polegającą na wykreśleniu magazynów ciepła spod opodatkowania. Zmiana taka wymagałaby:

- a) Wykreślenia słów: „magazyn energii” z pojęcia budowli, zawartego w 1a pkt 2 litera b Projektu i
- b) wprowadzeniu w pozycji 6 załącznika nr 4 do Projektu uzupełnienia zapisu o treści:

obiekt, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach, albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego funkcję jest pojemność **(z wyłączeniem magazynów energii)**

4. Pewnej modyfikacji wymaga ponadto kwestia definicji trwałego związania z gruntem. Zgodnie z założeniem Projektu, o trwałym związku w przedmiotowym zakresie mówimy w szczególności w odniesieniu interakcji zapewniającej stabilizację obiektu przed oddziaływaniem niezależnym od działalności człowieka. Taki sposób kodyfikacji w swej zasadniczej części pozostaje trudnym do identyfikacji. Jak pokazuje doświadczenie, nie istnieją bowiem rozwiązania techniczne, ani skuteczna technologia, która zapewniłaby pełne zabezpieczenie obiektu przed oddziaływaniem innym niż antropogenne. Czy zatem obiekt, który ulegnie zniszczeniu pod wpływem huraganu, nie był trwale związany z gruntem? Co jest cenzusem identyfikującym odpowiedni opór obiektu przed oddziaływaniem czynnikiem zewnętrznym niezależnym od człowieka? Uwzględniając powyższe wątpliwości sugerujemy wprowadzenie definicji w przedmiotowym zakresie referującej do rzeczy dających się w jakimś stopniu zidentyfikować. Sugerujemy tym samym następujący kształt definicji:

Trwale związane z gruntem – takie związanie obiektu budowlanego posiadającego fundament z gruntem, którego odłączenie tego obiektu budowlanego od fundamentu wymaga przeprowadzenia robót ziemnych i prowadzi do istotnej zmiany, uszkodzenia lub zniszczenia obiektu budowlanego

Konfederacja Lewiatan, KL/469/128/PP/2024